

selv under den forrige, meget duellige, Fyrinspecteur, førtes der mange Klager over Fyrets Pasning; det er vel bekendt for Enhver, der kender disse Farvande, at der i de seneste Aar har været anvendt — idetmindste er det nok de Sofarendes almindelige Anskuelse — fuldkommen saa stor Omhu og fuldkommen saa store Udgifter paa Fyrene i Nabolandene, baade paa den norske og svenske Kyst, som der har været anvendt paa de danske. Jeg vil ikke sige, at denne Anskuelse er aldeles begrundet, men den har begyndt at rodfæste sig, at der i de senere Aar — thi tidligere var det anderledes — har været anvendt mere paa Nabolandenes Fyr end vore, og de begynde derfor at høre sig i Sammenligning med de danske Fyr, og jeg tror derfor, at det er vigtigt, at man anvender Alt, hvad der paa nogen Maade kan have Sandsynlighed for sig at være fornødent til at conservere det danske Fyrvæsen den Tillid, som det hidtil har fortjent, om der endogsaa paa enkelte Steder endnu kunde staae Udskiltigt tilbage at ønske. Det forekommer mig derfor, at det ikke er uden Betænkelse paa nærværende Standpunkt at stryge den Udgift, som her er Spørgsmaal om, og det saameget mere, som Thinget jo dog har fuld Raadighed over denne Sum og kan ned sætte den til næste Aar. Ifølge Slutningsparagrafen i Finantstloven vil nemlig jo enhver Gage, som i Løbet af næste Finantsaar bliver bevilget, være underkastet Fastsættelse i Thinget, og det er jo anført, at der for Dieblirket er Vacance i Posten; Besættelsen vil altsaa først indtræde i Løbet af næste Aar, og det vil da maaskee kunne lykkes, yderligere at godtgjøre Nødvendigheden af, at Gagen netop bliver den Sum, som af Ministeriet er forlangt. Jeg har troet saameget mere at burde fremhæve disse Betragtninger, som det iøvrigt er mig personlig bekendt af et andet Tilfælde, at Ministeriet er meget tilbøieligt til at gaae den Vej, som blev anbefalet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts Eder

Balgfreds (Tscherning), nemlig, at overdrage Besørgelsen af Fyrinspecturens Forretninger til andre Mænd paa Stedet uden fast Ansættelse; saaledes foreligger det netop i et Tilfælde, hvortil Indenrigsministeriet ogsaa staaer i noget Forhold; der har man netop overdraget disse Forretninger til en Mand paa Stedet, fordi der var flere at vælge imellem, og man altsaa ikke let kunde komme i Forlegenhed, om ogsaa den Paagældende skulde være mindre duellig. Men her ved Stagen tror jeg, at man maa have nogen Betænkelse ved, saa at sige, at tvinge Administrationen til at gaae ind paa denne Vej, naar den nærer Frygt for, at den ikke ad den skulde kunne naae det Maal, som den attraaer.

Tscherning: Den sidste Deel af den ærede Indenrigsministers Betragtninger vil jeg overlade til Ordføreren for Udvalget nærmere at oplyse, da der dog nok er en Misforstaaelse deri. Det, som nærmest bragte mig til at forlange Ordet, var, at jeg troede, at Marinesministeren misforstod noget sin Stilling, naar han meente, at den, dersom han havde indrømmet for Thinget, at han havde begaaet en Feil og forlangt den redresseret ved Thingets Velvillie, vilde have været gunstigere endnu, da han siger aldeles frit: Jeg har kun gjort det, som jeg holder for det Rette, og ikke hundet mig i nogen Henseende. Det forekommer mig, som denne Stilling er den bedste, han kunde indtage, og langt gunstigere, end den anden vilde have været. Indenrigsministeren kom, tror jeg, uden ret at mærke det, fra Fyrinspecturen ind paa Fyret; han sagde: vi skulle lægge Mærke til, at Fyrene paa den anden Side af Skagerrak begynde at gives Fortrin for vore; de antages af Mange at være bedre; men, er det da ikke rigtigere, mine Herrer! at vi anvende Noget paa Fyret og ikke paa Fyrinspecturen, at vi spare paa Fyrinspecturen og forbedre Fyret, thi det er Fyret, som sees, og ikke Fyrinspecturen.